

Anotace

Práce se zaměřuje na nové přístupy v popularizaci archeologie v kontextu jejího přínosu pro společnost 21. století. Výzkumným problémem je didaktická transformace archeologických pramenů pro potřeby efektivní popularizace oboru. Ta je nahlížena jako komplex interdisciplinárních postupů, které vedou k mnohavrstevnatému využití poznatků vědního oboru archeologie širokou veřejností. Autorka v celé práci zdůrazňuje, že popularizace nemá pouze prezentační, ale také silně edukační charakter. Z toho důvodu se pokouší o aplikaci poznatků oborové didaktiky a muzejní a zážitkové pedagogiky na obousměrnou komunikaci s veřejností (tzv. "public archaeology"). Práce je rozdělena do dvou částí – teoretické a praktické. První část s využitím poznatků mimo jiné z historie, sociologie a filozofie analyzuje známé i opomíjené aspekty popularizace archeologie a zasazuje je do širšího vzdělávacího rámce. Část druhá se věnuje novým přístupům a metodám v rámci zvolené problematiky a obsahuje modelové příklady dobré praxe a také sedm rozsáhlých kazuistik. Ty slouží k detailnímu vhledu do tématu a prezentují popisované metody efektivní popularizace v praxi. Autorka tak pomocí triangulace teoretické a kvalitativní analýzy, akčního výzkumu a reflektivní praxe přispěla k otázce role archeologie v současné společnosti a metodologii efektivního naplňování této role.

Klíčová slova

archeologie, popularizace, vzdělávání, didaktika, komunikace, multimédia, digitální technologie, věda a veřejnost